

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg takkede i begyndelsen af mit indlæg for den meget positive modtagelse, og jeg mente det. Jeg har været virkelig meget, meget opmuntret over den konstruktive måde, hvorpå dette lovforslag er blevet behandlet ved denne førstebehandling, og jeg mener det.

Det var en forglemmelse, når jeg ikke i den første runde fik givet en kommentar til udvalgsarbejdet. Jeg er fuldstændig klar over, at dette udvalgsarbejde vil kræve en betydelig oplysningsvirksomhed. Vi er i kulturministeriet parate til at tage imod alle de spørgsmål, udvalget måtte ønske at stille os. Jeg er til rådighed for samråd. Vi er indstillet på en meget, meget intensiv arbejdsperiode, og vi ønsker også lovforslaget færdigbehandlet før sommeren.

Når jeg er blevet spurgt, hvad grunden er til, at der er gået den tid fra januar til nu, så må jeg sige, at det alene er på grund af arbejdspresset på folketinget. Lovforslaget, fremsættelsen, bemærkningerne, alt har ligget klart fra kulturministerens side, men vi ved jo alle sammen, at der har været kø for at få vore mange lovforslag behandlet her i salen. Det er den eneste årsag, og jeg kan tilside udvalget al tænkelig parathed fra kulturministeriets side og fra min egen side til en effektiv og hurtig behandling. Vi er i meget, meget høj grad selv interesserede i det.

Jeg vil sige til fru Ingerlise Koefoed, at jeg er glad, hvis jeg har mistolket det første oplæg. Jeg lyttede meget omhyggeligt til oplæg nr. 2. Det har været vendingen »de vigtigste nyskabelser«, der har fået mig på dette spor. Blot som en forklaring.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg også gerne gentage – det kan måske opklare den anden vej, hvad mit svar var på fru Mette Madsens spørgsmål om, hvorvidt det ville være muligt at lægge en skuespilscene bag ved den gamle scene – at der er intet teknisk til hinder derfor. Men jeg synes, at jeg har udtrykt min holdning dertil så tydeligt på mange måder, at jeg ikke behøver at gentage det her.

Til fru Mette Madsen vil jeg sige: nej, jeg afviser ikke, at der er brug for en ny lov, og jeg bekræfter, at Det kgl. Teater også vil blive omfattet af den nye teaterlov, som vi venter at fremsætte forslag til i samlingen 1982–83. Der er ikke tale om, at de mange konstruktive forslag skal samle støv. Det var kun

en detalje i sammenhængen, jeg kommenterede.

Jeg forstår også godt fru Mette Madsens holdning til, at teatret har fordel af at have fri rådighed over egne indtægter. Jeg har selv arbejdet på og fået aftale med finansministeren om, at vore museer må modregne indtægter i udgifter. Jeg svarede blot, hvad der havde været målsætningsudvalgets vurdering. Men jeg er parat til i det kommende arbejde også at drøfte organisationen. Det står jeg naturligvis ved.

Så vil jeg sige til fru Mette Madsen, at jeg blev måske lidt ivrig, da jeg talte om turnévirksomheden. Det, jeg sagde med hensyn til udvidet aktivitet i ombygningsperioden, var alene, at jeg forestillede mig en udvidet skuespilaktivitet, og så gled jeg over til mine egne synspunkter om turnévirksomhed. Det var ikke på nogen måde en antydning af, at Fru Mette Madsen ikke havde den samme holdning. Jeg kender den og påskønner den.

Jeg er blevet bedt om lidt mere konkrete holdninger til de nye aftaler og overenskomster. Til det kan jeg sige, at på nuværende tidspunkt er alle relevante aftaler og overenskomster opsagt. Forhandlingerne vil på statens vegne blive ført af finansministeriet, og de kan begynde ganske snart.

Jeg kan ikke finde det hensigtsmæssigt at omtale forhandlingsoplæggene i detaljer her i salen. De er nemlig meget detaljerede og, om jeg så må sige, meget aftaletekniske.

Hvis det ønskes, er det klart, at jeg vil finde en form for en hensigtsmæssig orientering af kulturudvalget om dette materiale. Men jeg må bede om forståelse for, at jeg ikke, før forhandlingerne imellem de to parter er startet, kan sige klart og entydigt, hvad jeg vil acceptere. Der er så mange elementer inde i disse forhandlinger, at vores holdning til en løsning naturligvis må afhænge af mange af disse deles placering i den endelige aftale.

Til hr. Poulsgaard vil jeg sige, at mine bemærkninger om rationaliseringsvirkningerne – måske har jeg talt lidt for hurtigt – ikke gik ud på, at jeg i dag ved nøjagtigt, hvad vi kan opnå. Naturligvis kan vi ikke vide, hvad omkostningsniveauet vil blive, når vi skal ind i en ny arbejdsform. Hvad jeg sagde, var alene, at vi havde meget eksakte oplysninger fra rationaliseringsgruppen og fra det arbejde, der er udført, og at det også kan stilles til rådighed.